

stres Delegeretmøder i denne Tid; men jeg mener dog, det har nogen Betydning; thi hvis der indenfor Venstre var fremkommet Protester imod, hvad vi har foretaget i Sommer, er der ikke nogen Tvivl om, at det vilde have givet sig Udslag netop paa disse Delegeretmøder igennem de Resolutioner, der er blevet vedtaget.

Om Folkeforbundet har vi hørt det ærede Medlem tale frem og tilbage saa tidt, at jeg ikke interesserer mig videre for, at svare mere paa det Spørgsmaal. Det er jo klart, at naar man ikke er kommet videre i Folkeforbundet, men endnu staaar paa et rent forberedende Stadium, saa bliver man mere og mere overbevist om, at vi netop har handlet rigtigt i selvstændig at tage Initiativet til en Forandring af vort Militærvæsen. Det er jo ikke noget, der skal staa for Tid og Evighed. Kommer der virkelig noget frem fra Folkeforbundet, der gaar i en anden Retning, har vi altid Lov til at overveje, om der muligvis skal ændres noget i den Ordning, vi har gennemført her.

Det ærede Medlem fremsatte saa, saa vidt jeg forstod, en Insinuation imod den kommanderende General. Det ærede Medlem udtalte for et Øjeblik siden, da han havde Ordet for en kort Bemærkning, at det var et Spørgsmaal. Ja, det er nogle mærkelige Spørgsmaal, det ærede Medlem stiller den ene Gang efter den anden. Jeg kan ikke opfatte det anderledes, end at det i Virkeligheden er en ret grov Insinuation, naar det ærede Medlem taler om, om det, at han fremdeles kan beholde sin Bolig i Kastellet, er et Lidkøb til Generalen i Anledning af, at Venstre og det konservative Folkeparti er blevet enige om at gennemføre Forsvarsordningen. Jeg vil advare det ærede Medlem imod at fortsætte paa den Vej. Jeg synes, det er meget uheldigt og ganske uretfærdigt, at han fremsætter saadanne Udtalelser som dem, der er kommet frem ved denne Lejlighed.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen; han er stærk i Spørgsmaal, saa det forslaaer noget; hans Spørgsmaal er ligefrem nummereret fra 1 op til 10—12. Jeg skal nu forsøge at besvare en Del af dem; jeg er ikke sikker paa, at jeg har faaet dem noteret alle sammen.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde garantere, at man ikke vilde sælge til private. Nej, det vil jeg aldeles ikke garantere. Jeg vil naturligvis handle som en fornuftig Mand, naar jeg faar med disse Ting at gøre, og det er meget mu-

ligt, at der kan blive Tale om private, og at der kan blive Tale om Konsortier, som vil aftage en Del af disse Grunde og alt det, der her kan blive Tale om. Men vi vil naturligvis ikke sælge til hvem som helst, det har jeg udtalt. Vi vil først og fremmest se at sælge til solide Købere, og vi vil ogsaa vide, hvad Grundene skal bruges til, men at garantere, at vi overhovedet ikke vil sælge til private, vil jeg ikke indlade mig paa. Der kan naturligvis ogsaa være Tale om, at man kan afhænde i alt Fald en Del til andre Statsinstitutioner, det er meget muligt, og saa vil der jo komme Forhandlinger i Gang mellem de forskellige Ministerier. Men det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse om, at saa kommer der ikke Penge i Statskassen, og det har det ærede Medlem Ret i, det gør der ikke; men for saa vidt der skulde blive Tale om, at enkelte af disse Grunde og Etablissementer gik over til en anden Statsinstitution — det kan naturligvis kun ske, hvis man absolut har Brug for Grundene eller Bygningerne til et eller andet bestemt Formaal —, vil jeg advare det ærede Medlem mod at sige, at Ordningen saa er blevet saa og saa meget dyrere. Det skal det ærede Medlem lade være med, for han opfordrer netop i allerhøjeste Grad gennem sine Udtalelser til, at vi overhovedet ingenting faar ud af de Etablissementer, Krigsministeriet kan undvære, i det Øjeblik vi gaar over til den nye Garnisonsordning.

Det ærede Medlem vilde ogsaa benytte Garderkasernen — der er overhovedet ingen Grænser for, hvad det ærede Medlem er i Stand til at bruge til Museer; det ærede Medlem kan i Virkeligheden benytte det hele. Her skulde vi have Zoologisk Museum, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem (*Vilhelm Rasmussen*: Det er ikke noget, jeg siger; det siger Indenrigsministeren). Ja, det ærede Medlem har i høj Grad været inde paa det her, og jeg siger aldeles bestemt med Hensyn til alle de Planer, det ærede Medlem har været inde paa, at det er en selvfølgelig Ting, at dem kan vi ikke gennemføre, i alt Fald ikke paa nærværende Tidspunkt. Hvad der muligvis kan ske i Fremtiden, kan jeg ikke sige noget om, men der er saa mange Millioner gemt i disse Forslag, at det er en ren Umulighed at imødekomme alle de Krav, der er kommet frem fra forskellige Sider.

Det ærede Medlem spurgte om Meningen med det, der staaar i Lovforslaget om Sølvgadens Kaserne, „selve Kasernen“.